

Laidiens: 12.07.1995., Nr. 104

Ministru kabineta noteikumi nr. 187

Rīgā 1995.gada 4.jūlijā (prot. nr.36, 8.§)

Noteikumi par praktizēttiesīgu ārstu sertifikāciju

Izdoti saskaņā ar Satversmes 81.pantā noteiktajā kārtībā izdoto

Ministru kabineta 1994.gada 30.augusta noteikumu nr.177

“Ārstniecības noteikumi” 39.punktu

I. Noteikumos lietotie termini

Ārsta sertifikāts — kvalifikācijas dokuments, kas apliecina ārsta profesionālo sagatavotību un dod tiesības ārstam kā speciālistam patstāvīgi nodarboties ar ārstniecību (speciālista praksi) visās ārstniecības iestādēs neatkarīgi no to īpašuma veida.

Ārstniecisko un diagnostisko metožu sertifikāts — dokuments, kas apliecina ārsta iemaņas savas pamatspecialitātes ietvaros pielietot kādu noteiktu ārstniecības vai diagnostikas metodi.

Pamatspecialitāte — joma, kurā persona īpašā apmācībā kādā no medicīnas nozarēm ir ieguvusi vai var iegūt teorētisko un praktisko zināšanu un profesionālo iemaņu kopumu pēc augstākās medicīniskās izglītības iegūšanas.

Resertificējamā persona — ārsts, kuram beidzies pamatspecialitātes vai subspecialitātes sertifikāta derīguma termiņš un kurš vēlas atkārtoti saņemt attiecīgo sertifikātu.

Sertificējamā persona — ārsts, kuram ir augstākā medicīniskā izglītība un kurš prot valsts valodu atbilstīgi Valodu likumā paredzētajām trešās pakāpes prasībām un vēlas kārtot vai kārto sertifikācijas eksāmenu.

Sertificēts ārsts — fiziska persona, kas nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu un ieguvusi tiesības praktizēt kā speciālists kādā noteiktā medicīnas specialitātē.

Sertifikācijas padome — institūcija, kas Latvijas Republikā realizē Labklājības ministrijas Veselības departamenta noteikto sertifikācijas politiku.

Subspecialitāte — pamatspecialitātes šaurāka joma.

II. Vispārīgie jautājumi

1. Ārsta sertifikācija (tālāk tekstā — “sertifikācija”) ir ārsta teorētisko zināšanu, profesionālo iemaņu un personisko īpašību novērtēšana un atzišana. Sertifikācija notiek ārsta pamatspecialitātē vai subspecialitātē, kas ir apstiprināta atbilstīgi Latvijas Republikas profesiju klasifikatoram. Tiek sertificētas arī ārsta iemaņas ārstniecisko un diagnostisko metožu izmantošanā.

Sertifikāciju veic Ministru kabineta noteikta institūcija.

Sertifikācija ir brīvprātīga.

2. Sertifikāciju var kārtot ārsti, kuri:

2.1. ieguvuši augstāko medicīnisko izglītību Latvijas Universitātes Medicīnas fakultātē, Rīgas Medicīnas institūtā, Latvijas Medicīnas akadēmijā vai citā Latvijā akreditētā augstskolā un ir Latvijas Republikas pilsoņi vai Latvijas Republikas Iedzīvotāju reģistrā reģistrēti ārvalstnieki vai bezvalstnieki, kuriem piešķirts personas kods;

2.2. ieguvuši augstāko medicīnisko izglītību ārvalstīs un kuru diploms likumā noteiktajā kārtībā nostrificēts Latvijas Medicīnas akadēmijā;

2.3. ieguvuši augstāko medicīnisko izglītību PSRS un par ārstiem Latvijas teritorijā sākuši strādāt līdz 1990.gada 4.maijam, bet kuru diploms nav nostrificēts likumā noteiktajā kārtībā.

3. Ārsta sertifikāti pamatspecialitātē un subspecialitātē (tālāk tekstā — “sertifikāts”) ārstam dod tiesības praktizēt Latvijas Republikas teritorijā attiecīgajā sertifikātā noteiktajā pamatspecialitātē vai subspecialitātē, kā arī likumā noteiktajā kārtībā saņemt speciālu atļauju (licenci) uzņēmējdarbībai ārstniecībā.

Ārsts ir tiesīgs kārtot sertifikācijas eksāmenu subspecialitātē tikai pēc sertifikāta saņemšanas pamatspecialitātē.

4. Ārstniecisko un diagnostisko metožu sertifikāts ārstam dod tiesības izmantot savā darbā sertifikātā noteikto metodi. Minētais sertifikāts bez sertifikāta pamatspecialitātē nedod tiesības praktizēt Latvijā Republikā.

Ārstniecisko un diagnostisko metožu sertifikācijas kārtību nosaka labklājības ministra apstiprināts nolikums.

5. Sertifikāti tiek izsniegti uz pieciem gadiem. Ārstniecisko un diagnostisko metožu sertifikātus atkārtoti nepiešķir.

6. Atkārtota sertifikāta izsniegšana iepriekš sertificētajā pamatspecialitātē vai subspecialitātē — resertifikācija — notiek atbilstīgi labklājības ministra apstiprinātam nolikumam, kas saskaņots ar Latvijas Ārstu biedrību.

III. Sertifikācija un resertifikācija

7. Sertifikātus, pamatojoties uz attiecīgu sertifikācijas komisijas lēmumu, izsniedz Ministru kabineta noteikta institūcija — Latvijas Ārstu biedrība.

8. Sertifikāts noformējams uz speciālas no ūdenszīmju papīra izgatavotas Ministru kabineta apstiprinātas veidlapas (pielikums) ar papildinātā Latvijas Republikas valsts mazā ģerboņa attēlu. Sertifikātā jānorāda sertifikāta numurs, sertificētā ārsta vārds un uzvārds, dzimšanas datums un vieta, sertifikācijas komisijas nosaukums, sertifikācijas eksāmena nokārtošanas datums un vieta, kā arī laikposms, kurā sertifikāts ir derīgs. Sertifikāts jāapstiprina ar Latvijas Ārstu biedrības prezidenta parakstu un Latvijas Ārstu biedrības zīmogu.

9. Ārsta profesionālo zināšanu pārbaude, sertifikāta noformēšana un reģistrēšana, kā arī sertifikāta un tā dublikāta izsniegšana ir maksas pakalpojumi, kas tiek veikti par sertificējamās personas līdzekļiem.

Sertificējamajai personai pirms sertifikācijas eksāmena kārtošanas jāpārskaita Latvijas Ārstu biedrībai samaksa par sertifikācijas pakalpojumiem, kas paredzēta labklājības ministra apstiprinātā un ar Latvijas Ārstu biedrību saskaņotā nolikumā.

10. Resertifikāciju saskaņā ar resertificējamās personas iesniegumu veic Latvijas Ārstu biedrība, izskatot attiecīgās personas iesniegto pārskatu par pēdējo piecu gadu darbību. Ja šis pārskats atbilst Latvijas Ārstu biedrības noteiktajām prasībām, resertificējamajai personai ir tiesības atkārtoti saņemt sertifikātu bez sertifikācijas eksāmena kārtošanas. Pretējā gadījumā resertificējamā persona atkārtoti kārto sertifikācijas eksāmenu un sertifikātu iegūst vispārējā kārtībā.